

Op 4 Mei 1945, des avonds half twaalf werd ik gewekt door gebons op de voordeur. Het bleek wethouder Slegers te zijn, die mededeelde van wethouder van der Moolen bericht te hebben ontvangen dat Duitschland gecapituleerd had.

Bij wethouder van der Moolen thuis (Dr. Gerkestraat 18 rood) zou een bespreking plaats vinden van de beide wethouders met den secretaris en den wnd. commissaris van politie.

Te omstreeks kwart voor twaalf begaf ik mij naar het huis van wethouder van der Moolen. Er bevond zich niemand op straat. Het uitgaansverbod werd nog nageleefd. Bij vele huizen drongen echter lichtstrepn door de verduistering heen en dat wees er op dat op dit late uur meer menschen nog op waren dan normaal.

In de huiskamer van wethouder van der Moolen (door een olielampje spaarzaam verlicht) bevond wethouder Slegers zich reeds en even later kwam de wnd. commissaris van politie, de heer Vreman.

De zoon van den heer van der Moolen begaf zich naar den zolder om via een door hem geconstrueerd radio-toestel te trachten het nieuws van de capitulatie nog eens op te vangen. Later kwam hij binnen met het bericht, dat de capitulatie van West-Nederland, Denemarken, Noorwegen en West-Duitschland zou ingaan op Zaterdag 5 Mei 1945 des morgens 8 uur.

Wethouder Slegers bracht in bespreking de vraag, wanneer Burgemeester van Alphen, die reeds te Heemstede ten huize van Mevr. Rinkel vertoefde, naar Zandvoort zou kunnen terugkeeren. Men was het er over eens dat voorzichtigheid in acht moest worden genomen vanwege de Duitschers, die het spergebied Zandvoort nog bewaakten en de N.S.B.-ers. Besloten werd, de burgemeester den volgenden morgen heel vroeg per gemeente-auto te doen afhalen. Om 8 uur zouden de wethouders naar het raadhuis gaan om met den burgemeester hun taak te hervatten.

Op 5 Mei waren de burgemeester, de wethouders en vele ambtenaren des morgens om 8 uur op het raadhuis aanwezig. Op het Tramplein hadden zich enkele honderde burgers verzameld.

Ontroerend was het moment waarop de Nederlandsche vlag werd uitgestoken en het publiek spontaan het "Wilhelmus" aanhief. Daarna kwam het publiek naar de bovenverdieping van het raadhuis om den burgemeester en de wethouders de hand te drukken.

Tusschen de menschen door bewoog zich een Duitscher, die kwam vragen, wanneer de den vorigen dag verstrekte opdracht: met de gemeente-auto een kanon naar Leiden vervoeren, zou worden uitgevoerd. Hoewel met tegenzin werd hieraan nog voldaan, vooral met het oog op het feit, dat de Duitschers Zandvoort nog beheerschten en als verboden gebied handhaafden. Zoo moest de burgemeester met een valsche Ausweis de Duitse post passeeren.

De gezellige drukte en de aangename stemming werden verstoord toen de chauffeur Janßen uit Leiden terug kwam met de mededeeling, dat in Haarlem alle vlaggen werden ingehaald omdat de vesting-Holland zou door vechten. Deze mededeeling werd met ontsteltenis ontvangen. Zouden wij te vroeg gegjubeld hebben en de burgemeester aan ernstig gevaar zijn blootgesteld? Na eenig beraad werd besloten de vlag in te halen. Langzaam verdwenen de overige vlaggen in het dorp.

Ongeveer een uur later kwamen twee SS-lieden een Feldwebel en een soldaat op het raadhuis. Zij moesten den burgemeester spreken. In de burgemeesterskamer vroegen zij den met oranje getooiden burgemeester of hij de burgemeester was, deze antwoordde bevestigend. De Duitschers zeiden toen namens den Ortskommandant te komen omdat er in Zandvoort vanaf de openbare gebouwen gevlagd werd. De burgemeester toonde hen aan dat er geen vlag uithing, waarop de Duitschers zeiden dat de strijd doorging en zij hun wapens gingen halen; er mocht niet gevlagd worden.

In den loop van den middag bleek de capitulatie toch zeker te zijn en werden in het dorp de vlaggen weer uitgestoken. Om drie uur werd de eerste vergadering van burgemeester en wethouders gehouden.

De Secretaris,

